

Projekt „Zawód Pozarolniczy”

Okres wdrażania projektu:	01.02.2005 r. – 30.06.2006 r.
Priorytet:	Wzmacnianie zasobów ludzkich w regionie
Działanie 2.3:	Reorientacja zawodowa osób odchodzących z rolnictwa
Beneficjenci ostateczni:	200 osób

Wojewódzki Urząd Pracy w Opolu realizował od lutego 2005r. do czerwca 2006r. program „Zawód pozarolniczy”, który adresowany był do rolników oraz członków ich rodzin. Jego celem było stworzenie motywacji i zainspirowanie Beneficjentów Ostatecznych do zmiany swojej sytuacji, by aktywnie podchodzili do swojej przyszłości zawodowej.

Osoby z terenów wiejskich charakteryzuje zazwyczaj niższy poziom wykształcenia, brak odpowiednich kwalifikacji pracowniczych do wykonywania zawodów pozarolniczych, nieznajomość zasad sprawnego poruszania się po rynku pracy. Restrukturyzacja rolnictwa przebiega wolniej niż w innych sektorach gospodarki. Ponad połowę produkcji zapewniają gospodarstwa, które wytwarzają produkty na własne potrzeby, a ich opłacalność jest niewielka i systematycznie spada. Pojawia się problem ubóstwa na wsi, a rozdrobnione gospodarstwa rolne nie są w stanie ekonomicznie funkcjonować, zwłaszcza w perspektywie europejskich standardów jednolitego rynku rolnego. W związku z tym poprzez działania zaproponowane w projekcie zamierzano zwiększyć szanse osób posiadających gospodarstwa rolne o niskiej rentowności oraz członków ich rodzin, na sprawniejsze funkcjonowanie w zmieniających się warunkach społeczno-ekonomicznych zachodzących na wsi, bez konieczności radykalnej zmiany środowiska i stylu życia.

Zarówno rolnicy jak i członkowie ich rodzin są w małym stopniu przygotowani do aktywnego i efektywnego poszukiwania pracy, prezentowania swoich kompetencji, wyboru właściwej oferty, przygotowania dokumentów, porównania swoich możliwości z oczekiwaniami potencjalnych pracodawców. Pomoc udzielana Beneficjentom polegała na diagnozowaniu predyspozycji zawodowych, objęciu uczestników indywidualnymi planami działania, udzielaniu porad zawodowych oraz organizowaniu i prowadzeniu warsztatów aktywizacji zawodowej, a następnie kierowaniu zakwalifikowanych osób na szkolenia zawodowe, które zwiększały szanse na podjęcie zatrudnienia poza sektorem rolnictwa.

Poradnictwo zawodowe w projekcie prowadziły Panie:

Gabriela Kasicz - Stępień

Izabela Krysa

Irena Lebedzińska

Do projektu zgłosiły się zarówno osoby młode, kończące edukację, jak i osoby dorosłe, posiadające na swoim utrzymaniu rodzinę, a liczba kobiet i mężczyzn była porównywalna. Podczas pierwszych spotkań uczestnicy projektu zaskoczyli doradców zawodowych swoją postawą – otwartością na zmiany, przekonaniem o konieczności kształcenia się, chłonnością na nowe informacje. Osoby, które przystąpiły do projektu miały świadomość, że rzeczywistość ulega nieustannym przekształceniom i trzeba dostosować się do tych zmian (zachowując oczywiście swoją tożsamość). Obaliło to stereotypową opinię dotyczącą mieszkańców wsi – incydentalnie pojawiały się postawy roszczeniowe i chęć powrotu do bezpiecznej przeszłości, jednak stanowiły one bardzo niewielki procent postaw uczestników. Większość osób uzależniała swoje życie od własnych starań i dążeń, które prowadzą do większej aktywności i większego wywierania wpływu na rzeczywistość. Okazało się, że rolnicy prowadząc na co dzień gospodarstwo chociaż zmagają się z czynnikami od nich niezależnymi, to jednak wiedzą, że od nich samych wiele zależy, chcą i potrafią rozwiązywać problemy jakie spotykają w życiu.

Zarówno rolnicy, jak i członkowie ich rodzin chętnie przystępowali do uczestnictwa w projekcie, wykazywali dużą gotowość do zmian, chęć nabycia nowych kwalifikacji, dostrzegając w tym szersze możliwości i perspektywy dla siebie.

Sprawną realizacją usług doradczych była możliwa m.in. dzięki przychylności przedstawicieli różnych instytucji i organizacji rolniczych oraz dużego zaangażowania władz samorządowych. Nieodpłatne udostępnianie sal i świetlic wiejskich na spotkania

z Beneficjentami oraz wspieranie projektodawcy w upowszechnianiu projektu zdecydowanie przyczyniło się do zainteresowania potencjalnych odbiorców.

Efektom realizacji projektu „Zawód pozarolniczy” jest zdobycie nowych umiejętności i kwalifikacji związanych z poruszaniem się po rynku pracy przez 200 osób uczestniczących w projekcie oraz dostosowywanie się do tendencji i wymogów współczesności. Jest to rezultatem zastosowania kompleksowego wsparcia w postaci pracy doradców zawodowych z zastosowaniem indywidualnego planu działania. Ponadto wszyscy beneficjenci brali udział w szkoleniu z zakresu aktywnego poszukiwania pracy.

Spośród tego grona 80 osób podniosło swoje kwalifikacje w trakcie szkoleń zawodowych:

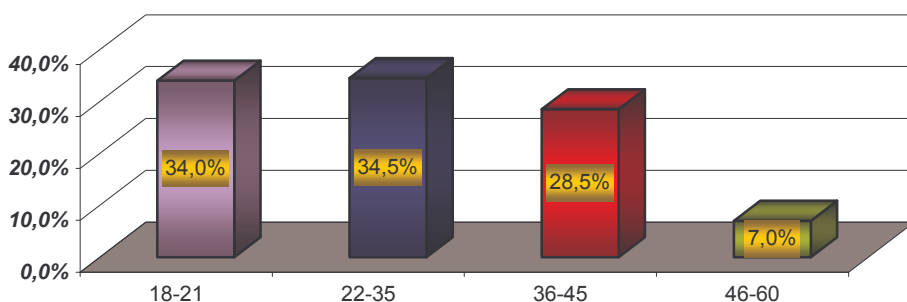
- Kierowca kat. C lub kat D lub kat. E /20 osób/
- Księgowość małych przedsiębiorstw i rozliczeń rolników /15 osób/
- Operator koparko-ładowarek /10 osób/
- Obsługa komputera /10 osób/
- Wydawca magazynowy z obsługą wózków jezdniowych /10 osób/
- Florystyki /15 osób/

I. Struktura uczestników wg płci

kobiety	93	46,5%
mężczyźni	107	53,5%
	200	100 %

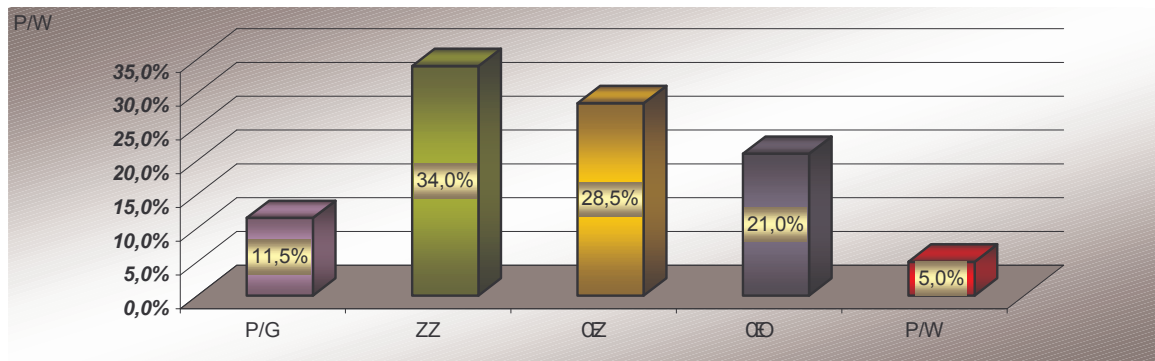
II. Struktura beneficjentów wg wieku

P/W

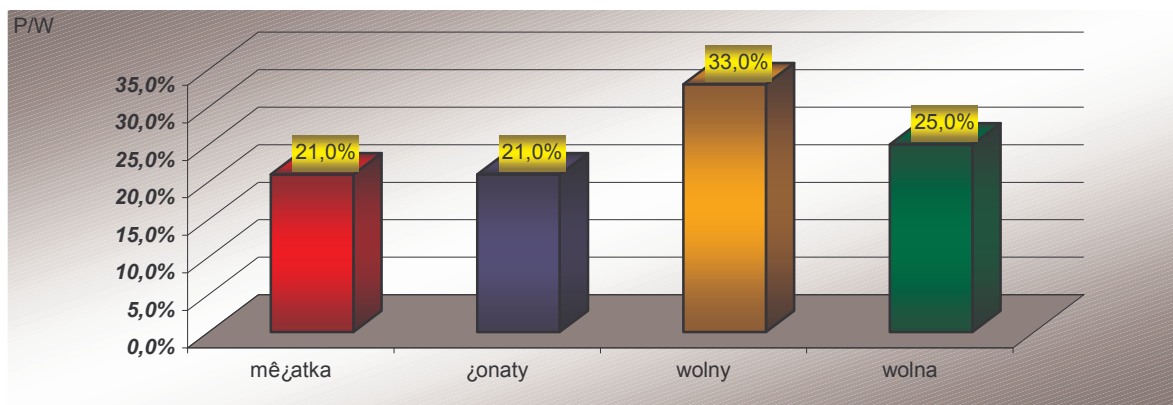

III. Struktura wg poziomu wykształcenia

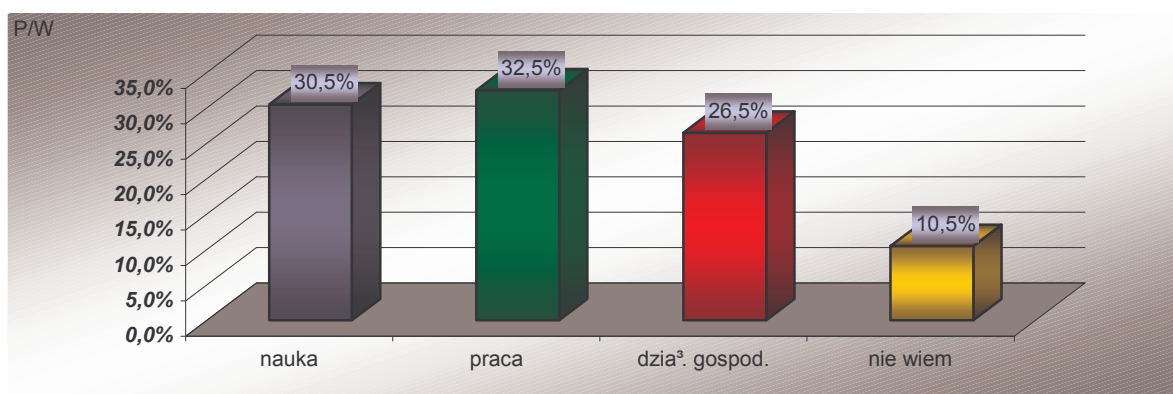
P/W

IV. Stan cywilny beneficjentów ostatecznych

V. Plany po zakończeniu projektu

Opinie beneficjentów, o projekcie:

- „Uważam, że projekt jest przydatny i pomoże znaleźć mi pracę”.
- „Uważam, że szkolenia te są pomocne i przydatne dla ludzi. Powinny odbywać się częściej”.
- „Kurs i jego prowadzenie zadowala mnie wielce”.

- *Jestem zadowolony z kursu. Mogę zdobyć dodatkowe prawo jazdy, które mi będzie przydatne w życiu”.*
- *„Zajęcia powinny być bardziej rozbite w czasie, aby można sobie bardziej utrwalić poszczególne partie materiału. Cenny materiał zostaje zrealizowany, natomiast jest za mało czasu, aby go sobie w tak krótkim czasie przyswoić i poćwiczyć zadania”.*
- *„Miła i sympatyczna atmosfera i prowadzący”.*

- *„Bardzo mi ten program pomógł stawić czoła przed pracodawcą i szukać pracy”.*
- *„Jestem bardzo zadowolona z tego kursu, mam większe doświadczenie w szukaniu pracy. Mam większą pewność siebie”.*
- *„Program „Zawód pozarolniczy” jest bardzo potrzebny dla ludzi z rolniczych wsi, którzy są bez pracy, mają małe poletki i nie mogą się utrzymać. Mogą podnieść kwalifikacje”.*

